

Богъ често проваждаше пророцы, които да ги призоватъ на истинното богослуженіе, но тѣ не послушаха сжвѣтитѣ на пророцитѣ, но ги порягаваха, мъчѣха и на смърть прѣдаваха. За туй Богъ са прогнѣви и ги прѣдостави на силата на враговетѣ имъ. Ассирійскійтъ царь ги побѣди, плѣни десетътъ племена и ги прѣсели въ Ассирія. (Царс. Г. $\bar{\text{i}}\bar{\text{g}}$. — $\bar{\text{кв}}$, Г. $\bar{\text{л}}$. — $\bar{\text{із}}$. 2—23.).

§. 136. *Исторіята на Товита.*

Между плѣнниците, които бѣха отведени въ Ассирія, бѣше и Товитъ, който отъ младъ пазѣше строго Божійтъ законъ; защото като бѣ още дѣте отличавахе са по благочестіето си, и когато другытъ са покланяха на златытъ телцы, които Іеровоамъ прѣдложи за поклоненіе на народтъ, той единъ странѣше отъ сичкытъ и слѣдоваше да ходи въ Іерусалимъ на поклоненіе истинному Богу. (Тов. $\bar{\text{л}}$. 1—12.)

§. 137. *Товитъ пази и между езичниците благочестіето си.*

Като стигна на мъжкый възраст, Товитъ са ожени и роди сынъ, когото отъ дѣте научи да има страхъ Божій и да отбѣгва отъ сѣкакъвъ грѣхъ. Когато бѣ отведенъ въ плѣнъ, пазѣше винагы същото благочестіе къмъ Бога; сичко що добываше раздаваше го катадневно на съизгнаницытъ си и съ спасителны съвѣты ги убѣждаваше на служеніе Богу. (Тов. $\bar{\text{л}}$. 9—15.).